

nok stegen noget, men nu beløber den sig atter til $\frac{1}{2}$ Stilling ligesom den Gang. Vi behøve altsaa ikke at tage mere Hensyn dertil nu end den Gang, og ville vi stille os paa det samme Standpunkt som den Gang, tage vi intet Hensyn dertil lige overfor Roesukkerfabrikationen, og kunne stille de samme Forslag overfor Raffinaderierne som den Gang. Nu ytrede jeg, at man ikke kunde tage fuldt Hensyn til en saadan Udførselspræmie, thi den virker ikke med sit fulde Beløb paa Verdensmarkedets Priser. Jeg tror, man kan sige, at Forholdet er det, at dersom det paaagældende Land, som giver Udførselspræmien, er i Stand til at beherske Verdensmarkedet, kommer Udførselspræmien til at virke med sit fulde Beløb, men hvis det ikke er i Stand dertil, virker den forholdsvis, nemlig i Forhold til det Kvantum, som det paaagældende Land udfører af det samlede Kvantum, der kommer paa Verdensmarkedet, og derved bidrager til at bestemme Verdensmarkedets Priser. Den tykke, den franke og de øvrige europæiske Staters Udførselspræmier virke derfor til en vis Grad paa Verdensmarkedet, fordi de spille en Rolle der. Hvis vi gav en Udførselspræmie, vilde det derimod slet ikke virke, fordi den Udførsel, der kommer fra Danmark, slet ingen Rolle vilde spille, derfor havde den ærede Taler Ret, da han sagde, at den lille Præmie, som vi indførte for 3 Aar siden for det ene Aar, spillede slet ingen Rolle. Det er, fordi der udføres saa lidt fra Danmark, at det aldeles ingen Rolle spiller for Verdensmarkedet; det er ikke afgørende for Verdensmarkedet, thi der kommer Sukker andet Steds fra, og i Forhold dertil maa det hele beregnes. Dersom det nu forholder sig rigtig, som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich) sagde, at Sukkerudførelsen fra de præmierende Lande udgør Halvdelen eller noget over Halvdelen af det samlede Beløb, der kommer paa Verdensmarkedet, vil denne Præmie virke paa Verdensmarkedets Priser med sit halve Beløb eller lidt derover, saa at den ene Dre vil virke som en halv Dres Medfættelse i Prisen, men heller ikke mere. Jeg tror, at denne Sætning ikke er bleven paaagtet tilstrækkelig, og at man har været for tilbøjelig til at sige, at saa snart et enkelt Land sætter en Udførselspræmie og dette Land er vor Nabo, vil det straks virke som en Jordyrelse af Væren med dets fulde Beløb. Vi kunne tage en anden Udførselspræmie, nemlig den tykke Udførselspræmie paa Mel. Den tykke Meludførelse spiller en meget ringe Rolle paa Verdensmarkedet, derfor virker Udførselspræmien ikke og har

ikke virket i nogen synderlig Grad paa vore Melpriser. Noget andet vilde det være, dersom Rusland og Amerika, fra hvilke den største Kornudførelse kommer paa Verdensmarkedet, fastsatte en Udførselspræmie, da vilde den virke med næsten sit fulde Beløb. Dermed tror jeg ogsaa, det er besvaret, hvilken Indflydelse den tykke Udførselspræmie har haft paa det danske Marked. At vi ligge nær ved Tyskland, spiller en underordnet Rolle i saa Henseende, naar det andet Land, fra hvilket vi saa vort Sukker, ikke ligger saa synderlig længere borte. Fragten spiller altsaa en underordnet Rolle, da England ikke ligger meget længere borte end Tyskland. — Paa Roesukker have vi ikke indført nogen Beskyttelse, og man kan ikke i saa Henseende paaberaabe sig Lovet af 1ste April 1887, der kun indførte for det ene Aar en Præmie, og ærede Medlemmer, som den Gang sad her i Tinget, ville erindre, at denne Præmie i Virkeligheden var en Understøttelse til denne lille Fabrik i Nykjøbing paa Falster. Vi vilde aldrig have givet den, hvis der ikke havde lydt saa stærkt et Rødraab fra denne Fabrik, og der var blevet taget saa stærkt, saa levende og saa varmt til Orde derfor — jeg siger det med fuld Anerkendelse — af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen). Jeg tror, man kan sige, at denne Præmie blev givet paa hans Forbøn til Andelsfabrikken i Nykjøbing paa Falster, men deraf kan ikke sluttet noget til, at vi have forandret vor Stilling lige overfor Lovgivningen angaaende Roesukker. I den almindelige Lovgivning overfor Roesukker have vi fastholdt vort Standpunkt, at det ikke burde have Beskyttelse. Nu siger den ærede Minister og det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds, at selv om det ikke har haft Beskyttelse, bør det have det. Den ærede Minister gaar saa vidt, at han siger, at det har allerede en Beskyttelse, og det samme mene ogsaa forskellige ærede Medlemmer af Udvalget. Lige overfor den ærede Minister maa det være mig tilladt i saa Henseende at paaberaabe mig en Udtalelse, som ikke er mere end et Par Aar gammel, af selve den ærede Minister, nemlig i Anmærkningerne til hans Lovforslag angaaende midlertidige Forandringer i Afgiften af indenlandsk Roesukker og Toldafgifterne, fremjat i Folketinget den 2den Oktober 1888 af den ærede Finansminister. Deri siger han om Roesukkerproduktionen, at det er en ubeskyttet Produktion. Der staar følgende Ord: „Vor Sukkerproduktion lider stadig under de paa Verdensmarkedet herskende unaturlig lave Sukkerpriser, der